

9 Νοεμβρίου 2014

Κοιτάξτε κοντύτερα δείτε ΕΜΕΝΑ!!

/ [Γενικά](#)

Image not found or type unknown

Τα καλύτερα

και πιο όμορφα πράγματα

σε αυτόν τον κόσμο

δε μπορούμε να τα δούμε

ή να τα αγγίξουμε.

Πρέπει να τα αισθανθούμε

με την καρδιά!

Όταν ένας γέρος άντρας πέθανε στη γηριατρική πτέρυγα ενός γηροκομείου σε μια πόλη της Αυστραλίας, θεωρήθηκε πως δεν είχε αφήσει τίποτα αξίας. Αργότερα, όταν οι νοσοκόμες έψαχναν ανάμεσα στα λιγοστά υπάρχοντά του, βρήκαν αυτό το ποίημα. Η ποιότητά του και το περιεχόμενό του εντυπωσίασαν τόσο πολύ το προσωπικό, που φτιάχτηκαν αντίγραφα του και μοιράστηκε σε κάθε νοσοκόμα του νοσοκομείου.

Μια νοσοκόμα πήρε το δικό της αντίγραφο στη Μελβούρνη. Η μοναδική κληρονομία του γέρου άντρα στους μεταγενέστερους έχει εμφανιστεί από τότε σε χριστουγεννιάτικες εκδόσεις περιοδικών σε όλη τη χώρα και περιοδικά Ψυχικής Υγείας. Έχει επίσης γίνει μια παρουσίαση διαφανειών βασισμένη σε αυτό το απλό, αλλά εύγλωττο, ποίημα.

Και αυτός ο γέρος άντρας, χωρίς τίποτα να έχει μείνει να δώσει στον κόσμο, είναι τώρα ο συγγραφέας αυτού του «ανώνυμου» ποιήματος που τριγυρίζει σε ολόκληρο το διαδίκτυο.

Τι βλέπετε νοσοκόμες; Τι βλέπετε;

Τι σκέφτεστε όταν με κοιτάτε;

Ένας ιδιότροπος γέρος, όχι πολύ σοφός,

Αβέβαιος από συνήθεια με μακρινή ματιά;

Που λερώνεται με το φαγητό του και δεν δίνει καμία απάντηση.

Όταν λέτε με δυνατή φωνή «Εύχομαι να προσπαθούσες!»

Που φαίνεται να μην παίρνει είδηση τα πράγματα που κάνετε.

Και πάντα χάνει μια κάλτσα ή ένα παπούτσι;

Ο οποίος, αντιστεκόμενος ή όχι σας αφήνει να κάνετε όπως επιθυμείτε.

Με το μπάνιο και το τάισμα για να γεμίσετε την μέρα;

Αυτό σκέφτεστε; Αυτό βλέπετε;

Τότε άνοιξε τα μάτια σου νοσοκόμα, δεν κοιτάς εμένα.

Θα σου πω ποιος είμαι καθώς στέκομαι εδώ τόσο ακίνητος.
Καθώς υπακούω στις διαταγές σου καθώς τρώω με τη θέλησή σου.
Είμαι ένα Δεκάχρονο μικρό παιδί με έναν πατέρα και μητέρα,
Αδερφούς και αδερφές που αλληλοαγαπιόμαστε.
Ένα Δεκαεξάχρονο νεαρό αγόρι με φτερά στα πόδια του.
Ονειρευόμενο πως σύντομα τώρα αγάπη θα βρει.
Στα Είκοσι σύντομα γαμπρός η καρδιά μου πετά.
Καθώς θυμάμαι τους όρκους που υποσχέθηκα πως θα κρατήσω.
Στα Εικοσιπέντε τώρα έχω δικό μου μικρό.
Που χρειάζεται την καθοδήγησή μου και ένα ασφαλές χαρούμενο σπιτικό.
Τριαντάχρονος άντρας το μικρό μου έχει πια γρήγορα μεγαλώσει.
Δεμένοι μαζί με δεσμούς που θα κρατήσουν.
Στα Σαράντα μου, οι νεαροί γιοί μου έχουν μεγαλώσει και φύγει.
Μα η γυναίκα μου είναι δίπλα μου να σιγουρέψει πως δε θα θρηνώ.
Στα Πενήντα, άλλη μια φορά μωρά παίζουν στα γόνατά μου.
Ξανά, γνωρίζουμε παιδιά η αγαπημένη μου κι εγώ.
Σκοτεινές μέρες με βαραίνουν η σύζυγός μου είναι νεκρή.
Κοιτάζω το μέλλον τρέμω με φόβο.
Γιατί όλα τα μικρά μου ανατρέφουν δικά τους μικρά.
Και σκέφτομαι τα χρόνια και την αγάπη που έχω γνωρίσει.
Είμαι τώρα ένας γέρος άντρας και η φύση είναι σκληρή.
Είναι αστείο να κάνεις τα γηρατειά να μοιάζουν ανόητα.
Το σώμα καταρρέει η χάρη και η δύναμη αποχωρούν.

Τώρα υπάρχει μια πέτρα εκεί όπου είχα καρδιά.

Μα μέσα σε αυτό το παλιό κουφάρι ένας νεαρός άντρας κατοικεί.

Και για άλλη μια φορά η ταλαιπωρημένη μου καρδιά φουσκώνει.

Θυμάμαι τις χαρές θυμάμαι τον πόνο.

Και αγαπώ και ζω τη ζωή ξανά.

Σκέφτομαι τα χρόνια, τόσο λίγα φύγαν τόσο γρήγορα.

Και δέχομαι το σκληρό γεγονός πως τίποτα δε κρατά.

Λοιπόν, ανοίξτε τα μάτια σας, άνθρωποι ανοίξτε και δείτε.

Όχι έναν ιδιότροπο γέρο .

Κοιτάξτε κοντύτερα δείτε EMENA!!

Θυμηθείτε αυτό το ποίημα την επόμενη φορά που θα συναντήσετε ένα άτομο μεγαλύτερης ηλικίας το οποίο μπορεί να κάνετε πέρα δίχως να δείτε μέσα του τη νεανική ψυχή. Όλοι μια μέρα θα είμαστε στην ίδια θέση!

Τα καλύτερα και πιο όμορφα πράγματα σε αυτόν τον κόσμο δε μπορούμε να τα δούμε ή να τα αγγίξουμε. Πρέπει να τα αισθανθούμε με την καρδιά!

* Το ποίημα είναι προσαρμοσμένο από τον Dave Griffith και μεταφρασμένο από το blog <<ούτε λόγος>> με τα σχόλια που είχε.

Πηγή: synodoiporia.gr